

Arbetsmarknadsdepartementet
103 33 Stockholm

**Yttrande över delbetänkande och slutbetänkande av utredningen om
nya utstationeringsregler (SOU 2015:13 och 2015:38)**

Era Dnr A2015/734/ARM och A2015/1050/ARM

Utredningens betänkanden framstår överlag som väl genomarbetade. Hovrätten har, utifrån de aspekter som hovrätten har att beakta, endast följande synpunkter.

SOU 2015:13

Enligt hovrättens mening har de föreslagna tilläggen i 1 och 4 §§ lagen (1999:678) om utstationering av arbetstagare (utstationeringslagen) fått en mindre lämplig utformning. Syftet med tilläggen synes vara att skapa en brygga till författningskommentarerna, där den egentliga innebörden i regleringen förklaras. Hovrätten har i och för sig inget att invända mot den lagstiftningstekniken. Lagtexten bör emellertid utformas annorlunda; de nu valda formuleringarna synes förvirra mer än de tillför. Ett alternativ är att, som utredningen också har diskuterat, föra in de kriterier som nu anges i författningskommentarerna i lagtexten.

I förslaget har, före 21 § utstationeringslagen, inskjutits rubriken *Talans väckande*. Enligt hovrättens mening kan valet av rubrik ifrågasättas, eftersom i vart fall 21 § synes handla om mycket annat än just talans väckande. I 22 och 25 §§ hänvisas till 21 § ”om talans väckande”. Det är oklart om avsikten är att hänvisningarna ska avse samtliga de bestämmelser som finns, eller hänvisas till, i 21 § eller om hänvisningarna är avsedda att vara mera begränsade.

Hovrätten förordar en redaktionell översyn av 1 § förslaget till lag om ömsesidigt bistånd med indrivning av vissa administrativa avgifter. Paragrafen torde bli något lättare att ta till sig om den utformas enligt följande mönster:

Denna lag gäller vid ömsesidigt bistånd med indrivning m.m. av administrativa avgifter, inbegripet avgifter, tilläggsavgifter och viten, som

1. *har ålagts av behöriga myndigheter eller bekräftats av administrativa eller rättsliga organ eller, i förekommande fall, följer av arbetsrättsliga tvistlösningsorgan, och*
2. *anser bristande efterlevnad av*
  - *Europaparlamentets och rådets direktiv / ..... / , eller*
  - *Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/67/EU / ..... / för den inre marknaden (IMI-förordningen).*

Även paragrafens andra stycke torde kunna ges en liknande, mera överskådlig utformning.

SOU 2013:38

Vid genomförandet av artikel 12 i tillämpningsdirektivet har utredningen valt en modell för entreprenörsansvar som går utöver de minimikrav som direktivet ställer (se förslaget till ny 7 a § utstationeringslagen). Vilken modell som bör väljas har givetvis arbetsmarknadspolitiska aspekter som hovrätten saknar anledning att ha några egentliga synpunkter på. Det är också lätt att ha förståelse för flera av de argument som utredningen anför och som väsentligen handlar om att skydda utstationerade arbetstagare mot missbruk och kringgåenden. Samtidigt innebär den valda lösningen ett inte obetydligt avsteg från generella principer om betalningsansvar på grund av avtal; i någon mån kan jämförelser göras med s.k. ansvarsgenombrott på associationsrättens område (vilket dock inte anses kunna komma ifråga annat än vid något slag av konstaterat missbruk). Enligt hovrättens mening är det mot den bakgrunden naturligt att inte välja en lösning som går längre än nödvändigt eller orsakar olägenheter för seriös entreprenadverksamhet. Den föreslagna lösningen innebär bl.a. – till skillnad från vad direktivet kräver – att ansvar kan göras gällande mot entreprenörer i flera led. Därmed torde också beställarens möjligheter att inför avtalet om underentreprenad skydda sig mot

betalningsanspråk av detta slag genom t.ex. kontroller av motparten minska betänkligt. Mot den bakgrunden anser hovrätten att det finns anledning att ytterligare överväga vilken lösning som ska väljas, t.ex. om det skulle vara tillräckligt med direktivets grundmodell eller om ett ansvar i flera led bara ska kunna göras gällande under vissa kvalificerade omständigheter.

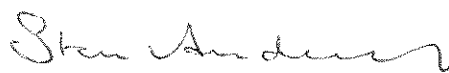
Under alla förhållanden ifrågasätter hovrätten om inte paragrafen skulle kunna ges en något enklare utformning. Det synes t.ex. fullt möjligt att ersätta "fysisk eller juridisk person som bedriver näringsverksamhet" med "näringsidkare". De inskjutna orden "där byggnader eller anläggningar uppförs, sätts i stånd, underhålls, byggs om eller rivs" synes inte tillföra något. Om paragrafen ska ha den innebörd som utredningen föreslår, torde 7 a § första stycket kunna utformas på exempelvis följande sätt:

En näringsidkare i en kedja av entreprenörer som anlitar en annan näringsidkare som underentreprenör för utförande av bygg- eller anläggningsarbeten ansvarar, solidariskt med andra näringsidkare i kedjan, för sådan lön till en utstationerad arbetstagare som avser entreprenaden och som arbetstagarens arbetsgivare inte har betalat.

Hovrätten vill avslutningsvis anmärka att tillämpningsdirektivet synes ha fått en ofullständig beteckning i ett par av de föreslagna paragraferna (se 7 b § utstationeringslagen och 2 a § förordningen [2013:352] om anmälningsskyldighet vid utstationering av arbetstagare).

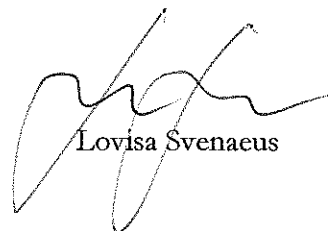
Detta yttrande har beslutats av hovrättspresidenten Sten Andersson, hovrättsrådet Maud Olander Blom och tf. hovrättsassessorn Lovisa Svenaeus, föredragande.

Sten Andersson

Maud Olander Blom

Lovisa Svenaeus

Kopia

Övriga hovrätter

Kammarrätterna

Tingsrätterna under Göta hovrätt

Justitiedepartementet, enheten DOM

Domstolsverket

Hovrättens intranät